

§ 13.

For de i nærværende Lov omhandlede Bestillingsmænd, som ikke have kongelig Ansættelse, saavel som for dem, der lønnes af de i § 12 nævnte Medhjælpssummer, affortes, forsaavidt de ere gifte, 5 pCt. i deres Lønninger for at anvendes til Enkeforsørgelse. Hel- eller delvis fritagelse for denne Afkortning kan imidlertid finde Sted, forsaavidt det for Finantsministeren godtgjøres, at der paa anden betryggende Maade er sikret Enken for Livstid en aarlig Indtægt. Anvendes det affortede Beløb til at sikre Enken Overlevelsesrente i vedkommende af Staten garanterede Forsikringsanstalt, skal Tegningen af saadan Overlevelsesrente finde Sted under samme Vilkaar, som ifølge Loven af 5te Januar 1851 gjælde med Hensyn til de af Embedsmænd for deres Enker tegnede Overlevelsesrenter.

Af Statskassen godskrives Bestillingsmanden et til 5 pCt. af hans Lønning svarende Beløb, der med Rente og Rentens Rente til 4 pCt. aarligt anvendes til Forsørgelse for vedkommende Bestillingsmand selv. Det saaledes opsparede Beløb bliver imidlertid inddraget til Fordel for Statskassen, naar Bestillingsmanden opnaar pensionsberettiget Ansættelse, naar han affædtes af en ham tilregnelig Aarsag eller frivillig udtræder af Statstjenesten samt naar han dør; dog kan der i sidste Tilfælde, forsaavidt han maatte efterlade sig umyndige Børn, deraf tilstaaes disse Understøttelse til deres fyldte 18de Aar.

Indtil anderledes ved Lov bestemmes, fastsættes de nærmere Regler med Hensyn til Gjennemførelsen af de ovenstaaende Bestemmelser angaaende det i Lønningen affortede og det af Statskassen tilskudte Beløb af Finantsministeren.

§ 14.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1882.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Da det Rigsdagen i dens sidstafvigte Samling forelagte Forslag til Lov om Lønninger for forskjellige under Justitsministeriet hørende Embeds- og Bestillingsmænd ikke blev tilendebragt, idet det kun blev undergivet en første Behandling i Folkethinget, hvorefter det henvistes til et Udvalg, der imidlertid ikke naaede til derover at afgive nogen Betænkning, skal Ministeriet, i Genhold til Bestemmelsen i § 14 i den gjældende Lønningslov for de ommeldte Embeds- og Bestillingsmænd af 25. Marts 1871 paa ny fremsætte Forslag til en Lov om den omhandlede Gjenstand.

Det foranstaaende Forslag er i et og alt affattet i Overensstemmelse med det tidligere

Forslag, naar undtages, at det i § 12 foreslaaede Beløb til Medhjælp ved den Kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret er 3200 Kr. højere end den i sidstnævnte Forslag opførte Sum. Med Hensyn til denne Forsøgelse af Retsens Medhjælpssum — om hvilken der allerede i afvigte Rigsdagsamling af Ministeriet var stillet et, af Folkethingets Finantsudvalg tiltraadt Ændringsforslag til Finanslovsforlaget for indvarende Finansaar, se Rigsdagstidende 1880—81 Tillæg B. Sp. 963 — skal man indskrænke sig til at henvise til den sammesteds Sp. 1027 aftrykte Skrivelse til ovennævnte Udvalg af 2den Marts d. A., der indeholder en nærmere Motivering af Forslaget.